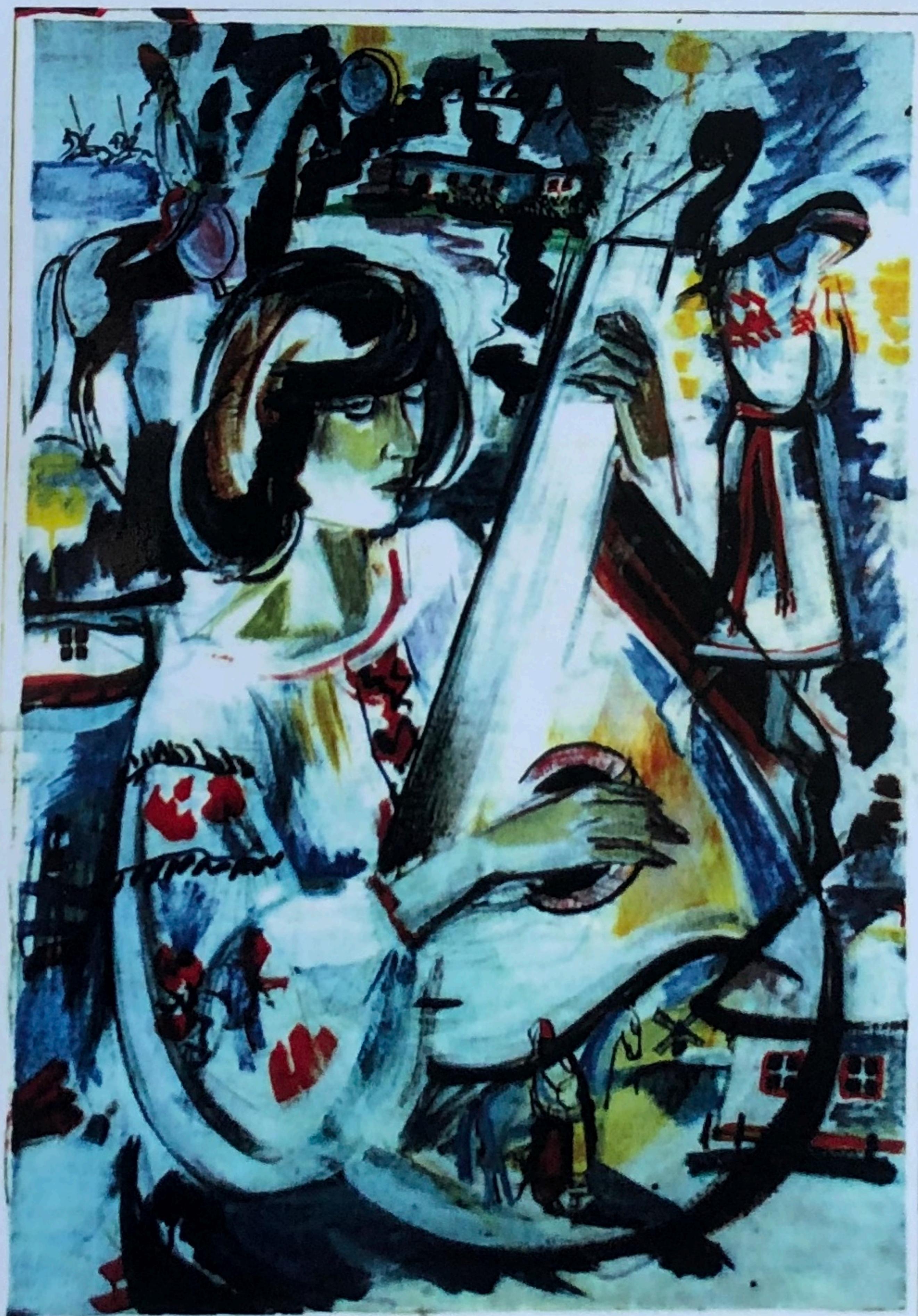

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ, ПСИХОЛОГІЇ І МИСТЕЦТВ

СЛОВ'ЯНСЬКЕ МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО В КОНТЕКСТІ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

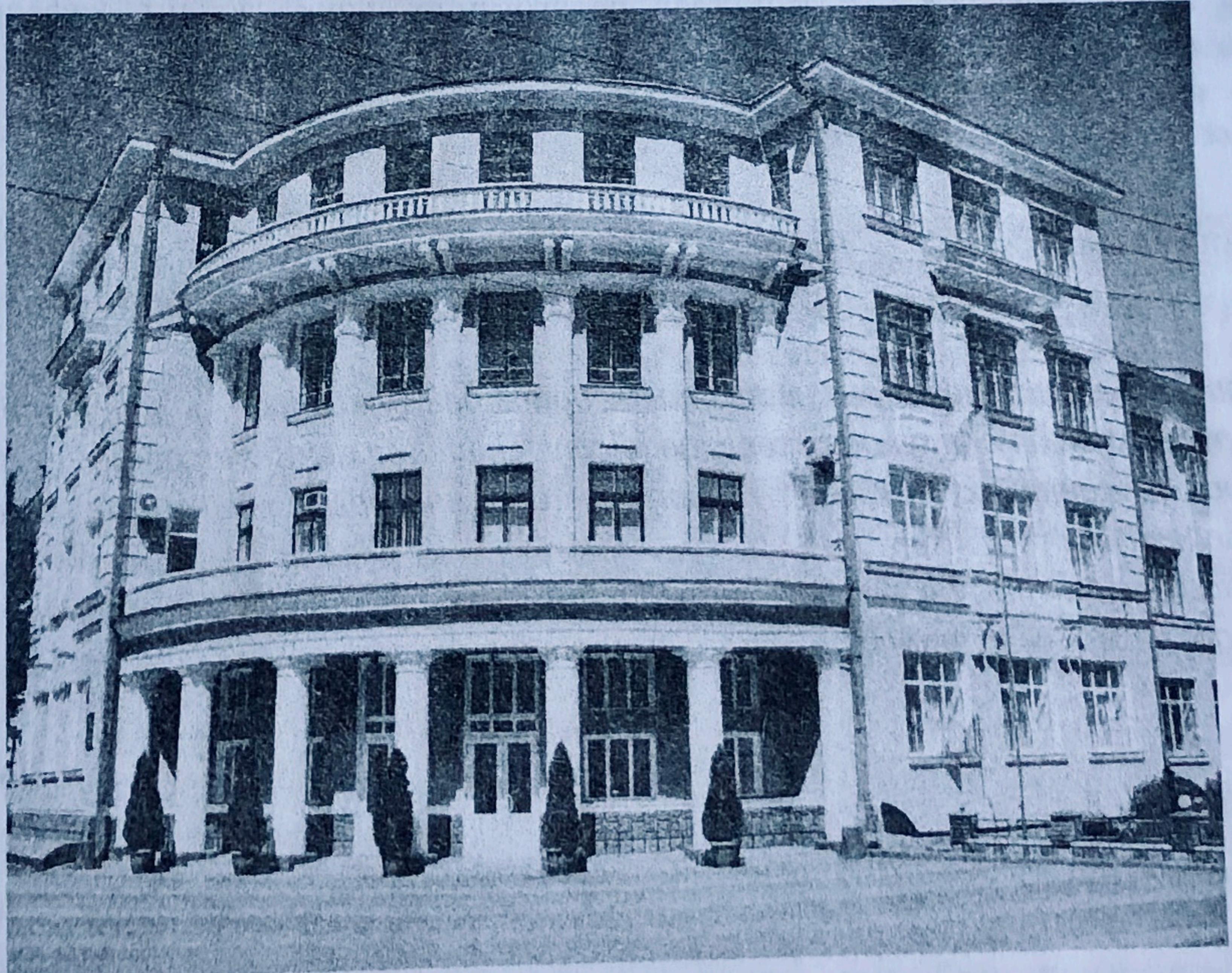
МАТЕРІАЛИ VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ, ПСИХОЛОГІЇ І МИСТЕЦТВ**

**СЛОВ'ЯНСЬКЕ МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО
В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ**
МАТЕРІАЛИ VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

УДК 78(4)(06)

ББК 85.3я43

С 48

Слов'янське музичне мистецтво в контексті європейської культури: Збірник матеріалів VI Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених та студентів / Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. – Вінниця: ТОВ «Нілан», 2015. – 252 с.

Рекомендовано до друку вченого радою Інституту педагогіки психології і мистецтв Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Укладачі:

Верещагіна-Білявська О. Є., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри музикознавства та інструментальної підготовки.

Бурська О. П., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музикознавства та інструментальної підготовки.

Лаврінчук О.В., заступник декана-директора інституту педагогіки, психології і мистецтв з навчальної роботи

Рецензенти: Кондрацька Л.А. – доктор педагогічних наук, професор кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

Моисеєва М.А. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музики і хореографії з методиками викладання Житомирського державного університету імені Івана Франка

Відповідальна за випуск:

Імбер В.І. – кандидат педагогічних наук, в.о. декана-директора Інституту педагогіки, психології і мистецтв

Збірник об'єднує тези та матеріали доповідей учасників конференції, матеріали засідання «круглого столу» наукових керівників студентів та аспірантів, що присвячені різним аспектам дослідження художньої культури, слов'янського музичного мистецтва та мистецької педагогіки.

Публікації подаються в авторській редакції. За зміст матеріалів відповідають автори. Редакційна колегія може не поділяти думку авторів публікацій.

УДК 78(4)(06)

ББК 85.3я43

ISBN 978-966-924-148-1

© Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, 2015

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА УКРАЇНИ: ДОСЯГНЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ ЗАСІДАННЯ «КРУГЛОГО СТОЛУ»

НАУКОВИХ КЕРІВНИКІВ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ ТА ГОСТЕЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Гаврілова Людмила Мультимедійні навчальні засоби у системі фахової підготовки майбутніх учителів музики в початкових класах	3
Редя Валентина Образи слов'янської міфології у творчості А.К.Лядова	8
Tymoszowicz Mariola Symbolika świat wielkanocnych (w oparciu o materiały z terenu lubelszczyzny)	11
Гринчук Ірина, Горбач Олена До проблеми оновлення навчального репертуару фортепіанними творами українських композиторів	16
Верещагіна-Білявська Олена Навчальні курси «Основи музичної інтерпретації» та «Музична антропологія» у фаховій підготовці студентів магістратури	20
Путятицька Ольга Курс «Музично-історичне джерелознавство» у контексті актуальних завдань виховання студента-музикознавця	23
Іскра Світлана Розвиток співацького голосу у педагогічному коледжі	25
Кдирова Інеш Етнічність як основний чинник самоорганізації національно-культурних громад України	28
Москвічова Юлія Відродження етнічних меншин та специфіка міжкультурної комунікації на Вінниччині	31
Батанов Віктор Контрарабасовая каденция как предмет исполнительского анализа (на примере каденции Лайоша Монтага к первой части Концерта fis-moll для контрабаса с оркестром Сергея Кусевицкого)	35
Бурська Олена Слуховий аналіз фортепіанної фактури у формуванні виконавського образу: теоретико-методичні засади	41
Наталя Прушковська, Костянтин Дабіжа Сучасна модель освітньої системи та нові підходи до навчання майбутнього учителя музичного мистецтва	45
Олійник Світлана Музично-творчий потенціал майбутнього вчителя в контексті сучасної мистецької освіти	48
Дерев'янченко Олена Методичні підходи до викладання сучасної української музики	50
<u>Анатолій Баньковський Вокально-інструментальні ансамблі як навчальні осередки (на прикладі ТНПУ імені В. Гнатюка)</u>	52
Білоусова Світлана Академічні жанри в домровій творчості В.Івка і Є.Мілки	55
Фрицюк Валентина професійний саморозвиток майбутніх учителів музичного мистецтва	59
Біліченко Володимир Про місце і роль Києво-печерської лаври та православних колегіумів у розвитку музичної освіти України у XVIII столітті	61
Теплова Олена Формування готовності до творчої самореалізації студентів музичного фаху в системі мистецьких виконавських практик	65
Сідорова Ірина Особливості інноваційних процесів освітньої діяльності у формуванні естетичної свідомості студентської молоді	68
Топорівська Ярослава Основні компоненти комп'ютерних технологій у педагогічному забезпеченні діяльності вчителя музики	71
Шатковська Ірина Французька поезія у вокальній творчості П.І.Чайковського	75
Ліва Наталя Сакральне: дефінітивний та сутнісний аналіз в контексті дослідження його рецепції в європейській художній культурі ХХ - початку ХХІ століття	78
Довгань Оксана виконавська та педагогічна діяльність династії Теленків у контексті музичного життя Тернополя	81
Філатова Лариса Роль іноземних капельмейстерів у формуванні української кріпацької інтелігенції	85

наповненість монологу набуває різних якостей залежно від жанру, але всюди вона пов'язана з суб'єктивністю та експресивністю звуковисловлювання. «Елегія» - це сумний монолог, що втілює незгоду і біль з приводу втрати. «Ноктюрн» сприймається як монолог «на фоні ночі» з його таємничими шорохами, шелестами, вкрадливими кроками, містичними видіннями. Завершує цикл «Серенада» - монолог «вечірнього настрою», в якому відпочинок «втомлених почуттів» постійно переривається тривожними спогадами, наростаннями драматичної експресії.

Молоді музиканти активно ведуть пошук нових форм вираження змісту, нерідко пов'язаних з використанням нетрадиційних прийомів гри на інструментах (оригінальний спосіб «препарації» роялю в «Concerto piccolo» Є. Петриченка; техніка «бітбоксінгу», яка поширені у хіп-хоп-культурі, адаптована для флейти у творі «Політ фантазії на тему М.А.Р.К. А. Ясинського) та ефектів театралізації під час виконання («Requiem-quartett» та «Concerto piccolo» Є. Петриченка).

Серед важливих методологічних настанов курсу, що розглядається, відзначимо також принципи профілізації та індивідуалізації навчання в група різних спеціалізацій, інноваційні підходи до організації освітнього процесу із застосуванням сучасних педагогічних та інформаційних технологій (мультимедійних, мережевих). Наприклад, для організації самостійної роботи студентів може використовуватися технологія веб-квесту.

Надзвданням описаних вище методичних підходів є, окрім активізації уваги і зацікавленості предметом вивчення, формування музичного смаку студентів та критеріїв здійснення ними власного естетико-художнього вибору.

Анатолій Баньковський
м. Тернопіль

ВОКАЛЬНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ АНСАМБЛІ ЯК НАВЧАЛЬНІ ОСЕРЕДКИ (НА ПРИКЛАДІ ТНПУ ІМЕНІ В. ГНАТЮКА)

Процес фахової підготовки майбутнього вчителя мистецьких дисциплін – багатоаспектне утворення, яке включає зокрема формування досвіду вокально-інструментального музикування (В. Дряпіка [2], Е. Брилін [1] та ін.). Історико-музикознавчий аспект проблеми розглядають ряд сучасних дослідників, прослідковуючи історію розвитку естрадно-вокальних ансамблів як окремого музичного жанру на основі аналізу концертної діяльності ряду естрадних вокально-ансамблевих колективів України, характеризуючи репертуарну політику музичних колективів та їх професійний виконавський рівень (Т. Ланіна [5] та ін.).

Форми вокальних, вокально-інструментальних ансамблів пройшли тривалий шлях становлення, опираючись на різні джерела вокальної, хорової та інструментальної музики. Жанр «естрадно-вокальний ансамбль» є порівняно новим, він започаткований на теренах колишнього СРСР з середини ХХ ст. з формуванням естрадно-ансамблевих вокальних груп як професійних музичних одиниць.

Розквіт популярних українських вокально-інструментальних ансамблів пов'язуємо з 1970-ми роками, з іменем Л. Дутківського, з ансамблем «Смерічка», створеним ним при Вижницькому районному Будинку культури (1966 р.), у складі: три електрогітари (соло, ритм і бас), ударні, електроорган, вокалісти. У творчій манері Л. Дутківського поєднувалася ритмічне начало і гармонія рок- та поп-музики з українським мелосом, зокрема регіональним фольклорним. Високий рівень популярності колективу обумовила поява нових співаків-солістів – В. Зінкевича (1968 р.) та Н. Яремчука (1969 р.), творча співпраця з В. Івасюком.

Ще одна легенда української естради – ансамбль «Кобза». Він був започаткований у кінці 1960-х рр. на той час студентами Київської консерваторії бандуристами К. Новицьким, В. Кушпетом, флейтистом Г. Гарбарем, майбутнім композитором О. Зуєвим як інструментальний фольклорний колектив. Записи «Кобзи» відрізнялися від подібних колективів специфічністю тембрових барв завдяки звучанню електробандури і електрокобзи, репертуаром, основну частину якого складали народні пісні, їх своєрідні обробки.

Традиції популярного вокально-ансамблевого мистецтва в Україні заклав і вокальний септет «Мрія» (керівник – композитор І. Поклад), з 1969 р. – ВІА. У 1977 р. на естраді з'явилися ВІА «Мальви» під керівництвом екс-соліста «Піснярів» Ю. Денисова. Загалом, у 1974–1978 рр. у багатьох обласних містах України діяли ансамблі, які зіграли важливу роль у формуванні жанру ВІА: «Чарівні гітари», «Стваючі юнги», «Діалог», «Кримські чайки», «Крайні».

«Фрістайл», «Арніка», «Ватра», «Либідь», «Світязь», «Черемош», «Жива вода». Серед сучасних вокальних ансамблів, зокрема, «JazzeX», «Mansound», «Дюк-Тайм», «Піккардійська терція» (1992) та ін. [5].

Новий етап розвитку популярного вокально-ансамблевого мистецтва пов'язаний із розвитком музичної культури незалежної Україні, цей пласт вимагає спеціальних музикознавчих розвідок. Однак, більш ніж півстолітня історія ВІА в українському мистецтві, ставить одним із завдань професійну підготовку вокалістів та інструменталістів-ансамблістів такого профілю в середніх та вищих музичних закладах. У цьому ракурсі розглянемо роль студентських ансамблевих груп як навчальних і творчих осередків.

Отже, метою статті є спроба розглянути етапи становлення студентських вокально-інструментальних ансамблів на прикладі факультету мистецтв Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка, окреслити роль їх керівників у розвитку регіональних традицій вокально-інструментального музикування.

Основою для означеного процесу стало відкриття у 1981 р. на базі факультету підготовки вчителів початкових класів (ПВПК) додаткової спеціалізації «Музика». Важливу роль у започаткуванні мистецьких традицій факультету і педагогічного інституту загалом відіграв тодішній завідувач музичним відділенням факультету ПВПК Ігор Іванович Проно (1942 р., с. Старе Село Любачівського повіту на Рятівщині (Польща) - 1984 р., м. Тернопіль) - талановитий диригент, композитор, педагог, громадський діяч [6].

Музичну освіту він отримав у Львівському музично-педагогічному училищі, у Львівській державній консерваторії ім. М.В. Лисенка (диригентський факультет). Його педагогами були видатні українські митці С. Людкевич, М. Колесса, А. Кос-Анатольський, Є. Вахняк та інші.

Продовжуючи традиції своїх вчителів, І. Проно як педагог і диригент залишив про себе відчутну пам'ять у Бродівському та Кременецькому педагогічних училищах, Шумській музичній школі, Кременецькому РБК, тодішньому Тернопільському державному педагогічному інституті ім. Я. Галана (сьогодні - ТНПУ ім. В. Гнатюка). Як цікавий самодіяльний композитор, він створив ряд творів на слова Д. Павличка, тернопільських авторів І Блажкевич, Б. Демківа, низку обробок народних пісень та аранжувань, симфонічно-хорових творів, творів для хору та оркестру народних інструментів.

І. Проно був організатором і душою низки творчих колективів, серед яких: чоловічий вокальний квартет «Кремінь», октет, інші малі форми, фольклорний ансамбль «Гуслярі» при Кременецькому РБК, хор медичних працівників при Кременецькій районній лікарні. Його пам'ятають як талановитого художнього керівникам і диригента хору Тернопільської філії Львівської політехніки та ТДПУ імені Я. Галана, що передняв базу і традиції Кременецького педагогічного інституту, де власне у 1964 р. і працював І. Проно на посаді керівника хору і художньої самодіяльності. У 1975 р. він став керівником хорової капели педагогічного інституту вже у м. Тернопіль.

За короткий час хорова капела інституту під керівництвом І. Проно, а також інші створені ним колективи, набули високого професійного рівня. Так, капела була неодноразовим учасником урочистих мистецьких заходів міста і області, республіканських та всесоюзних фестивалів художньої самодіяльності («Брестська весна», Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості, де колектив був нагороджений дипломом I ступеня, Міжнародний фестиваль в Болгарії у 1974 р., де капела стала володарем срібної медалі) [6].

На жаль, творчий шлях І. Проно було недовгим, однак, він умів зібрати коло творчих однодумців, надихнути прикладом молодих колег.

Серед них - Микола Миколайович Шамлі, з яким пов'язуємо започаткування діяльності власне вокально-інструментальних ансамблів на базі ТНПУ ім. В. Гнатюка [3].

Як згадувалося вище, у другій половині 1960-х рр. в Україні розпочалося творення вокально-інструментальних ансамблів нового типу - із застосуванням електроінструментів: електрооргана, електрогітар, електроскрипок, а також саксофонів. ВІА, які створювалися під впливом західноєвропейських та американських жанрів популярної музики, вимагали нових підходів до оркеструвань, аранжувань та створення спеціального вокального репертуару. Саме у цьому напрямку підірвався творчий талант М. Шамлі.

Його мистецькі експерименти розпочалися у період навчання у Полтавському музичному училищі, де він керував інструментальними ансамблями естрадного спрямування, у музичному училищі в місті Молодечно (Білорусь), згодом - у Тернопільській обласній філармонії, де він очолив вокально-інструментальний ансамбль «Чумаки» (1960-і рр.), «Дністер» (1972-1976 рр.). До його складу ансамблю входили відомі на Тернопіллі музиканти - О. Савчук (труба), М. Салук

(саксофон), О. Крамар (бас-гітара), О. Шустер (ударні інструменти), М. Шамлі (електроорган), В. Яковенко (соліст) [3].
 М. Шамлі, попри традиційний для ВІА популярний репертуар, включав до репертуару «Дністра» твори, які б репрезентували західноукраїнський регіон, зокрема аранжування подільського фольклору, твори місцевих композиторів І. Доскалова, Я. Смеречанського, Р. Стратійчука та інших.

Принципова особистісна і мистецька позиція змусили його залишити філармонію, перейти на аматорську сцену. У 1976 р. на базі студентського клубу ТДПУ імені Я. Галана він організував вокальний дівочий ансамбль, далі - студентський вокально-інструментальний ансамбль «Молодість». До його першого складу ввійшли С. Таран (ударні інструменти), І. Гуменюк (бас-гітара), Ю. Турнов (соло-гітара), В. Яструбецький (соло-гітара), Г. Посвятовська (скрипка), Г. Фіцула (скрипка), М. Король (бас-гітара), І. Веремей (соло-гітара), Ю. Мудрик (електроорган), В. Глинський (електроорган), О. Баран (електроорган), Б. Бобрівець (бас-гітара), О. Соколович (ударні інструменти), Б. Мурій (соло-гітара, скрипка), О. Савчук (труба), М. Шамлі (електроорган) [3].

За короткий час ВІА заявив про себе як про мистецький колектив із професійним та творчим підходом до укладання репертуару, набув популярності у мистецькому середовищі краю. У 1981 р. до ВІА «Молодість» долучилися студенти факультету ПВГК О. Бурміцький (електроорган) та В. Баган (труба), які отримали в ансамблі поштовх і підтримку щодо композиторських спроб, їх авторського виконання. Творчу дорогу дав ансамбль і солісткам «Молодості» сестрам Тамарі і Дарії Пономаренко, Т. Бидановій, Н. Ефтоде. У колективі розпочинали свою кар'єру відомі сьогодні співаки Л. Чермақ, І. Ященко та інші.

Популярності та творчому росту ансамбль завдячує зокрема і різноплановому репертуару, його тонкій інтерпретації. Серед них - твори українських митців («Зачаруй мене» Л. Дутківського, «Стожари» П. Дворського, «Кохати час» В. Семенова, «Тече вода» І. Поклада та ін.), зарубіжних композиторів, зокрема болгарських («Не могу тебя вернуть» З. Захараєва, «Грезы мира» С. Боневича, «Одна любовь» Ленка Іванова та ін.). Візитівкою «Молодості» були й власні твори М. Шамлі «Весільний розмай», «Юності цвіт», «Краю мій вишневий», «Весняні цимбалі» та інші. Загалом, включно до 1988 р., для ВІА «Молодість» М. Шамлі написав понад 20 вокально-інструментальних творів, власних пісень на слова українських поетів, місцевих авторів [3].

Приклад М. Шамлі-композитора надихнув і його вихованців. Сьогодні у згадуваного вище В. Багана - понад 30 пісень, у О. Бурміцького (нині заслуженого артиста України, керівника ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби України) - значний доробок популярних естрадних пісень [4].

Як згадує сам митець, у «Молодості» «... я формувався саме як естрадний виконавець, і перші твори написав, і мав можливість їх почути. Ми працювали з відомими виконавцями, наприклад, з композитором-співачкою Людмилою Лядовою, співаком Олександром Сєровим, котрий тоді працював у Тернопільській філармонії... У той час такого явища, як спів під фонограму, взагалі не було, тільки живе музикування. Ми гастролювали з відомими артистами, брали участь у різних фестивалях, у тому числі в такому престижному як «Кримські зорі». Згодом я став керівником того колективу» [4].

Щодо творчості О. Бурміцького, знаковою для нього і її виконавиці видатної співачки Р. Кириченко стала пісня «Кущ осінньої калини» на слова М. Луківа. Чимало пісень О. Бурміцького співають народні артисти України Л. Сандулеса, А. Кудлай, Ф. Мустафаєв, О. Василенко, В. Білоножко, В. Шпортько, Л. Сандуленко, квартет «Гетьман», молоді артисти: заслужені артисти України І. Красовський, Н. Мирвода, С. Дамидюк та ін. Путівку в творче життя О. Бурміцький дав О. Пекун, теж випускниці ТНПУ, нині відомій виконавиці, народній артистці України, телеведучій [4].

М. Шамлі і сьогодні - у творчому пошуку, у тісному спілкуванні з колишніми вихованцями, молодим поколінням тернопільських митців.

Традиції «Молодості» продовжили наступні покоління талановитої студентської молоді ТНПУ. Піділу співпрацю з М. Шамлі можемо продемонструвати на прикладі діючих сьогодні колективів «Музики», «Діксиленд» (утворені у 1999 р., керівник - заслужений працівник культури А. Баньковський). Особисте знайомство з М. Шамлі розпочалося з 1984 р., коли після закінчення ЛДК імені М.В. Лисенка як артист оркестрової групи ансамблю танцю «Надзбуручанка» Тернопільської обласної філармонії мав можливість виконувати створені ним музичні супроводи.

Обробки та власні композиції М. Шамлі – приклад тонкого розуміння специфіки оркестрового письма, виразових і виконавських можливостей різних оркестрових груп. Він – аранжувальник, який симультанно «чує» музичну партитуру як єдине ціле, тому часто записує її без аprobaciї на інструменті. Його аранжування українських народних пісень («Стояла-м під грушков», «Ой на горі два дубки», «Ой візьму відерце», «Черевички», «Та ти гадаш, мій Андрійку», «Ой заграли музики» та інші) входять і сьогодні до репертуару інструментального ансамблю «Музики». Цікавими є і його аранжування відомих творів «Як надійшла любов», «Не тополю високую», «Гуцулочка» та ін.

Продовжуючи мистецькі традиції університету, колектив «Музики» постійно працює над новим репертуаром, новими тематичними концертними програмами. Він відзначений нагородами Міжнародних, Всеукраїнських, регіональних конкурсів та фестивалів, серед них: «Срібні струни» (Тернопіль, 2000), «З народного джерела» (Рівне, 2006), фестиваль фольклорної музики (Дрогобич, 2013) та ін.

Сьогодні в репертуарі колективів «Музики» та «Діксиленд» понад 20 оригінальних власних обробок та аранжувань. Відповідно до специфіки жанру, цікавою є робота з укладання репертуару інструментального ансамблю «Діксиленд», з яким виступають також відомі тернопільські митці, для прикладу – заслужений артист України Б. Репка.

Названі колективи ведуть значну концертно-просвітницьку діяльність на Тернопіллі, його учасники свого часу гастролювали в Південній Кореї, Німеччині, Польщі. Як і «Молодість», вони дають можливість творчого пошуку, мистецького росту новим поколінням тернопільського студенства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Брилін Б.А. Педагогічні основи музично-творчого розвитку учнів старших класів у сучасних формах дозвілля [Текст] : автореф. дис... д-ра пед. наук: 13.00.01 / Брилін Борис Андрійович ; Акад. пед. наук України, Ін-т педагогіки. – К., 1998. – 40 с.
2. Дряпіка В.І. Соціально-педагогічні основи формування орієнтацій студентської молоді на цінності музичної культури [Текст] : автореф. дис... д-ра пед. наук: 13.00.01 ; 13.00.05 / Дряпіка Володимир Іванович ; АПН України, Ін-т педагогіки, Ін-т проблем виховання. – К., 1997. – 40 с.
3. Смоляк О. Микола Миколайович Шамлі. Творчий портрет. – Тернопіль : Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2012. – 100 с.
4. Бурміцький О. www.vox.com.ua/.../oleksandr-burmitskyi-estradu-treba-filtruvaty-osvitoyu-tradytsiyamy-smakom-i-spravzhnoyu-poeziyeyu.html
5. Ланіна Т. О. int-konf.org/.../1013-lanna-t-o-storichne-formuvannya-zhanru-estradno-vokalniy-ansambl-na-priklad-kolektivv-ukrayini.html
6. Пронь І. https://uk.wikipedia.org/wiki/Пронь_Ігор_Іванович

Білоусова Світлана
м. Київ

АКАДЕМІЧНІ ЖАНРИ В ДОМОРОВІЙ ТВОРЧОСТІ В. ІВКА І Є. МІЛКИ

На різних етапах розвитку музичної культури композиторська творчість завжди була предметом досліджень музикознавців і теоретиків. У кінці ХХ та на початку ХХІ століття з боку дослідників спостерігається значна увага до музики, створеної для баяна, домри, бандури. Пояснюється це, головним чином, появою великої кількості нових, цікавих творів для даних інструментів, які написані сучасними професійними композиторами у різноманітних жанрах.

Виникнення серйозної музики для домри спричинив неймовірний сплеск виконавської майстерності і невпинний пошук виразних, комунікаційних і технічних можливостей інструменту, що сягнув рівня академічного. Еволюційні процеси у домровому мистецтві приваблюють композиторів необмеженим простором для творчих пошуків і відкриттів.

В наслідок порівняної молодості професійного домового виконавства, наукова галузь, що висвітлює проблеми даного напрямку мистецтва – історію та теорію виконавства на домрі, знаходиться на стадії становлення, на що вказує досить мала кількість формування репертуару, знаходиться на стадії становлення, на що вказує досить мала кількість робіт, присвячених аналізу та систематизації композиторського доробку для домри і особливо його регіональних складових.